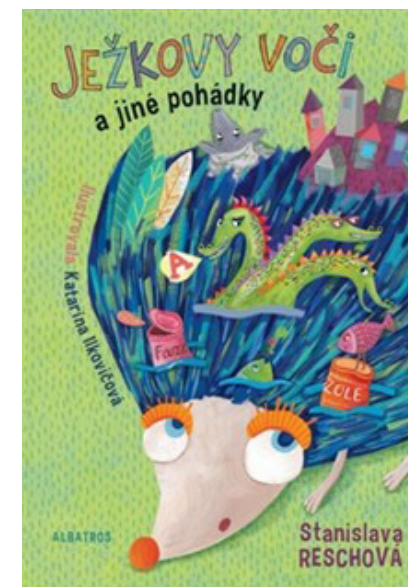

JEŽKOVY VOČI A JINÉ POHÁDKY

Originální název	-
Autor	Stanislava Reschová
Překladatel	-
Ilustrace	Katarína Ilkovičová
Nejnovější vydání	Albatros 2012
Forma, žánr	Pohádky
Rozsah (popis)	80 stran (238 × 163 mm, barevné ilustrace)
Mezipředmětové vazby	Literatura

(zdroj: www.albatros.cz)

Anotace

To bylo překvapení, když zlodějčci Chytrouš a Hlupík poznali, že vyhlédnutý dům k lupu patří čarodějnici Nočnici! A jak se podivil kominík, co dokázaly upředené ponožky od černé kočky? Co udělali tři přátelé, když jejich loď přepadli piráti? A co musela podstoupit princezna Zarděnka, aby vyléčila sestřičku Neštovici? Ježkovy voči, to se musí zjistit!

(zdroj: <http://www.databazeknih.cz/>)

Zajímavosti

Kniha získala 1. místo v druhém ročníku literární soutěže o nejlepší původní moderní pohádku vyhlášené nakladatelstvím Albatros v roce 2010. Pro svou autorku je knížka debutem, ač si prý profesionální viroložka zaznamenávala vlastní pohádky do čtverečkovaného sešitu coby dítě.

Recenze

Vítězství v literární soutěži muselo těmto příběhům připadnout určitě i proto, že bohatě naplňují zadávací požadavek – „modernost“. To hned z několika hledisek. Zejména jazykem, který je zcela současný, bohatý a všimá si principů dětského stylu etymologizování a neologizace (žebřík se má postavit „až k voknu“, takže přítroublý zlodějíček, jenž má úkol provést, čeká, až jeho kolega kvokne).

Jazykem ale ona modernita nekončí: je to i směs princezen a obyčejných školaček nebo mikrovlnek s čarodějnickým koštětem, ani ta ničemu nevadí, naopak působí naprosto přirozeně. V tom jsou příběhy Stanislavy Reschové unikátní. Princeznám se radí, aby nejezdily stopem v kočáře, za radu babky kořenářky je potřeba zacálovat příznačných 30 korun, drak by mohl být použitelný pro reklamní účely („Náš drak, váš pán“) a případné námítky vůči běhu událostí autorka vtipně předjímá: „Někdo by teď mohl namítnout: Holka hloupá, je na začátku cesty, a už se zbavuje proviantu, co bude jíst za sedmou loukou?“ Motivy a jednání postav jsou stejně mimočasové: právě jako zdůrazňované přátelství a vzájemnost.

Nuda při čtení těchto věru netradičních pohádek určitě nastat nemůže. Zatímco třeba úvodní pohádka, v níž si dva zloději, Chytrouš a Hlupík, vyberou k loupení ne právě vhodný dům čarodějnice Nočnice, kde si mimo jiné pochutnají na smaženici z ježkových očí, je stříhu zcela profesionálního, navíc psaná s lehkostí a zjevným sebepobavením, jiné jsou kapku zmatené a psané v okouzlení sledem momentálních nápadů.

Všechny příběhy jsou ale vtipné, jednoznačně veselé a optimistické, a to způsobem, který je dětem blízký. Humor je slovní i situační, s mnoha přísliby a drobnými radůstkami pro dospělé.

Co je na pohádkách s titulem *Ježkovy voči* snad nejlepší, jsou dokonalé ilustrace mladé slovenské kreslířky Kataríny Ilkovičové, které si není možné neoblíbit. Přestože začala s ilustracemi dětských knížek až v roce 2007, má za sebou už celou řadu titulů pro slovenská i česká nakladatelství. Nenásilné a dětmi dobře přijímané kresby často pracují s koláží.

Čtení pohádek i prohlížení obrázků je hlavně zábava. A to se dětem líbí.

(Kateřina Kočíčková, celý text dostupný na: <http://www.knihozrout.cz/>)

Ukázka

Alenka se ale vůbec nebála. Cítila se v kleci jako doma, jako ve svém pokojíčku. Byl tu taky pěkný nepořádek. Slupky z ovoce se povalovaly po zemi, hezky to křupalo a klouzalo. Opička dojedla banán a naznačila tlapkou Alence, že by jí za odměnu prohrábla kožíšek, jestli nemá nějakou tu blešku.

„Kdepak, my nemáme blechy. Nemáme ani psa,“ trochu posmutněle mávla rukou Alenka.

A tak že si budou hrát. Společně vyšplhaly do koruny stromu a vesele se houpaly na silných větvích. Ostatní opice si jich nevšímaly, no co, o jednu víc nebo míň!

Ke kleci zrovna došla školní výprava. Paní učitelka žáky pěkně postavila kolem sebe a důležitě jim vysvětlovala: „Tak, děti, jak už jsme si ve škole povídali, je několik teorií o vzniku lidstva.“

(zdroj: <http://www.klubknihomolu.cz/>)

